

چیرۆکی بەره وونبووه که له ژبانی فهرمووده ناسی سهرده مدا

پیشهوا شیخ: (محمد ناصر الدین الألبانی)

ک.م/محمد عبد الرحمن لطیف
وتارخوینی مزگهوتی: ئیمامی عهلی / که لار

شیخ ئه لبانی له پیشهکی کتیبه که یدا
(فهرس مخطوطات دار الكتب الظاهرية
المنتخب من مخطوطات الحديث)
فهرموویه تی:

(هه رگیز به بیرمدا نه ده هات که وا
نمونه ی ئه م (پیرست / فهرس) ه دابنیم،
چونکه ئه مه به شیخ نه بوو له پسپۆری
مندا، وه من ئه وه نده کاتی فراوانم نه بوو
که یارمه تیده رم بیته بو ئه م کاره، به لام
خوای گه وره و کارپه ره که ت ئه گه ر
ویستی شتیکی هه بیته ئه وا هۆکاره کانی
بو ئاماده ده کات، من تاقیکرامه وه به
نه خوشییه کی سووک که تووشی چاوم
بووبوو بو ماوه ی زیاتر له (۱۲) دوانزه
سال له وه وپیش، بویه دکتۆری پسپۆر
ئامۆژگاری کردم به پشوودان و وازهینان
له خویندنه وه و نووسین و کارکردن له

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين، وصلى الله وسلم وبارك
على سيد الانبياء وخاتم المرسلين نبينا محمد
وعلى آله واصحابه واتباعه الى يوم الدين .

ئه م چیرۆکه به شتیکی پرشنگدارو
چرایه کی پوونا که له بیره وه ریبه کان و
ژیاننامه ی زانایه کی ماندوونه ناس و
کۆلنه در له بواری گه پان به دوا ی
زانستی شه رعیدا، ئه و زانا گه وره یه ی که
به فهرمووده ناسی سهرده م ناوبانگی
ده رکردوو وه به پینووسه په نگینه که ی
سه دان به ره می به پیزو پیرۆزی له بواری
خزمه تکردنی فهرمووده کانی پیغه مبه ردا
له دوا ی خو ی به جی هیشتوو ه،
ئه ویش پیشه وا شیخ (محمد ناصر الدین
الألبانی) یه (په حمه تی خوای لی بیته):

* به سه رهاتیکی بی وینه به پینووسی

خاوه نه که ی:

ئەصلەكەيدا ئەوا بەشیکى باش لە کاتى پشوووانەكەم بەسەر چوو، پاشان دواى ئەوه دەتوانم پووبەرووی بکەمەوه، لە کاتیکدا که ئەمه ههولیکى واى ناویت که پیچهوانەى ئەو باره تەندروستییە بیّت که من تیییدا بووم، پاشان لە پاش ئەوه وورده وورده لەسەر خۆم (تەحقیقی) دەکەم و فەرموودەکانی (تەخریج) دەکەم و دواتر چاپی دەکەین، وه ههموو ئەوانەش لە چەند ماوهیە کدا ئەنجام دەدەم بۆ ئەوهى لەسەر خۆمى ناپەرحەت نەكەم .

جا کاتیک نووسەرەكە گەیشته نیوهى (نامیلکه) که پیمی راگەیانند کهوا نەقوسانیەکی تیدیایه، منیش فەرمانم پیی کرد کهوا بەردەوام بیّت لە نووسینەوهیدا ههتاوهکو تهواوی دەکات، پاشان لەگەڵیدا پووبەروویم کردەوه بەسەر ئەصلەکەدا، وه دلنیا بووم لەو نەقوسانیەى که ئاماژەى بۆ کردو من دەیخەملینم بە ئەندازەى چوار لاپەرە لە یەک پەرەدا لە نیوهندی (نامیلکه) کهدا بوو، پاشان بیرم لیی دەکردهوه و چون بتوانم بیدۆزمەوه؟

پیشهکەمدا (کە بریتی بوو لە چاک کردنەوهى کاتژمیر)^(١) بۆ ماوهى شەش مانگ .

سەرەتا کارم کرد بە ئامۆژگاریەکەى، بۆیه وازم هینا لە ههموو ئەوانە بۆ نزیکەى دوو ههفته، پاشان ناخ و دەروم ئارەزووی ئەوهى بۆ دەکردم و ئەوهى بۆ دەپازاندم وه کهوا شتیک ئەنجام بدەم لەم پشوووه بیزارەدا، کاریک کهوا - بە بۆچووونى خۆم - پیچهوانەى ئامۆژگاریەکەى نەبیّت، بۆیه (نامیلکهیەکی دەستنوووس) م بیرکەوتەوه لە کتیبخانەکەدا که ناوی (ذم الملاهی) بوو دانانی (الحافظ ابن أبي الدنيا) کهوا بە پیی زانیاری من لەو پۆژگارهدا چاپ نەکرابوو .

بۆیه وتم: ئایا چ ریگریک ههیه لهوهى که من کهسیک پاسپیتم بە نووسینەوهى ئەو (نامیلکهیە) بۆم، وه ههتا نووسینەوهى تهواو دەبیّت و کاتى پووبەرووکردنەوهى دیّت لەگەڵ

(١) شیخ ئەلبانی پیشەى (چاک کردنەوهى کاتژمیر/ تصلیح الساعات) لە باوکیه وه فیر بووه، که توانیویهتى بەم پیشه به بژوی بۆ مال و مندالەکانى پهيدا بکات .

ئوه ئه‌ی‌یه چونکه نووسینه‌وه و خویندنه‌وه‌یه‌کی ماندووکارانه‌ی له‌گه‌لدا نیه .

وه نزیك بوو له‌وه‌ی که‌وا چهند (به‌رگ / مُجَلَد) ێك تیپه‌رینم که چی ناو‌نیشانی هه‌ندیك (نامیلکه) و (کتیب)‌ی چه‌ندین فهرمووده‌ناسی به‌ناوبانگ و (حُفاظ)‌ی ناسراو سه‌رنجی پاکیشام و منیش له‌ ئاستیاندا راده‌وه‌ستام و به‌دوایاندا ده‌گه‌پام و تووژینه‌وه‌م تییاندا ده‌کرد، وه‌ خوژگه‌م ده‌خواست که‌وا ئه‌وانه‌ بنووسرینه‌وه‌و (ته‌حقیق) بکرین و پاشان چاپ بکرین، به‌لام زۆربه‌ی جار ده‌یانمبیین که‌وا ئه‌م سه‌رو ئه‌و سه‌رو هه‌ندیك به‌شیان نه‌قوسانه، بۆ نمونه دووه‌میانم ده‌بینیه‌وه‌و یه‌که‌میانم نه‌ده‌بینیه‌وه‌ بۆیه‌ ده‌سپیشخه‌ریم نه‌ده‌کرد بۆ توومارکردنی له‌ لای خۆم، وه‌ به‌رده‌وام بووم له‌ گه‌پان به‌ دوا‌ی (په‌ره وونبووه‌که)‌دا، به‌لام بی‌سوود بوو هه‌تاوه‌کو به‌رگه‌کانی (مجامیع) ته‌واو بوون که ژماره‌یان گه‌یشتبوو (۱۵۲) (به‌رگ / مُجَلَد)، هه‌رچۆنێك بی‌ت له‌ میانه‌ی به‌دواداچوون و گه‌پانمدا خۆم

وه ئه‌و (نامیلکه)‌یه پارێزراو بوو له‌ نێو (به‌رگیگ / مُجَلَد) له‌و (به‌رگانه‌دا / مُجَلَدات) که له‌ نێو کتیبخانه‌که‌دا دانراو بوون له‌ ژێر ناو‌نیشانی (مجامیع)‌دا، وه‌ له‌ نێو هه‌ر یه‌کیک له‌و (به‌رگ / مُجَلَد)‌انه‌دا زۆربه‌ی جار چه‌ندین (نامیلکه) و (کتیب)‌ی تیدا بوو به‌ چه‌ندین خه‌ت و بابه‌تی جیاوازو به‌ چه‌ندین په‌ره‌ی جیاواز له‌ په‌نگ و ئه‌ندازه‌دا، منیش له‌ ناخی خۆمدا وتم: له‌وانه‌یه‌ ئه‌و (په‌ره وونبووه) له‌ لایه‌ن (به‌رگ تیگره‌که‌وه / مُجَلَد) به‌ سه‌هو تیکه‌ل کرابی‌ت به‌ (به‌رگ / مُجَلَد)‌یکی تر له‌م (به‌رگانه‌دا / مُجَلَدات)! بۆیه‌ خۆم بینیه‌وه‌ به‌ هه‌موو خواست و گورجوگۆلیه‌که‌وه‌ بچمه‌ پیشه‌وه‌ بۆ گه‌پان به‌ دوا‌ی ئه‌و (په‌ره وونبووه)‌دا له‌ نێو ئه‌و (به‌رگانه‌دا) یه‌ک به‌ دوا‌ی یه‌ک .

وه خۆم له‌ بیرم چوووه‌وه‌ یان خۆم له‌ بیرى خۆم برده‌وه‌ له‌ ئاست ئه‌و بواره‌ ته‌ندروسستییه‌دا که من تیدا بووم، وه‌ ئه‌گه‌ر بیرم که‌وتبایه‌ته‌وه‌ ئه‌وا شتیك نه‌بوو بیکه‌م به‌ بیانوو بۆ نمونه بلیم: ئه‌م به‌دواداچوون و گه‌پانه‌ پیچه‌وانه‌ی

کهوا (په ره وونبووه که) م دهست که ویت، بویه له میانه ی گه رانم به دوایدا خوم ده گواسته وه له نیو (به رگه کان / مجلدات) و نامیلکه کانی کتیبخانه که دا له زانستی که وه بو زانستی کی تر، هه تاوه کو هه موو دهستنوسه (المخطوطات) هه لگیراو و پاریزراوه کانی نیو کتیبخانه که م کو تایی پی هیئا که ژماره یان ده گه یشته نزیکه ی (١٠٠٠٠) ده هه زار (دهستنوس / مخطوط) به بی ئه وه ی که بیدوزمه وه .

به لام دوا ی ئه وه یش هه ربی ئومید نه بووم، چونکه له ویدا شتی که هه بوو که به (الدشت) ناسراو بوو، که ئه ویش بریتی بوو له و په ره و نامیلکه جواروجوره که له که کراوانه ی کهوا بنه واکانیان نه ده ناسرا بویه دهستم دایه گه ران له نیو ئه وانه ی شدا به ووردی و بایه خ پیدانه وه به لام بی سوود بوو .

له و کاته دا ئیتر بی ئومید بووم له (په ره وونبووه که)، به لام تیروانیم و بینیم کهوا خوی کارپه ره که ت و گه وره له پشت ئه وه وه ده رگایه کی گه وره ی لیم کردووه ته وه له زانستدا، کهوا من

بینیه وه که دهستم داوه ته تو مار کردنی ناو نیشانی هه ندیک له و کتیبانه ی که پییان سه رسام و دل خوش ده بووم له نیو دهستنوسه که مدا، وه ئه وه ش که هانی دام بو ئه وه ئه وه بوو کهوا من له میانه ی گه رانمدا هه ندیک له و نه قوسانیانم دوزیه وه تییدا کهوا پیشتر له دهستم چوو بوون له تو مار کردنیاندا .

وه کاتی که (په ره وونبووه که) م نه دوزیه وه له نیو ئه و (به رگانه دا / مجلدات) که باس کران له ناخی خومدا وتم: له وانه یه به هه له دوورایته وه له نیو (به رگ / مجلد) یک له (به رگه کانی / مجلدات) کتیبه کانی فه رمووده (کتب الحدیث) دا که له کتیبخانه که دا تو مار کراون له ژیر ناو نیشانی فه رمووده (حدیث) دا، بویه دهستم دایه هه لدانه وه یان به رگ به به رگ، تاوه کو هه موویانم ته واو کرد به بی ئه وه ی که بیدوزمه وه ! به لام هه روه ها ئه وه نده ی که خوی گه وره ویستی لی بی کتیب و نامیلکه م تو مار کرد له لای خوم .

به و شیوه یه به رده وام بیانووم بو خوم ده هیئایه وه و هیوام پیی ده دا به وه ی

ئوانه ی که په یوه ندیان هه بوو به زانستی
 فه رموده وه (علم الحدیث) تییدا،
 له وه ی که سوودم پی ده گه یه نیت له
 بواری پسپوریه که ی خو مدا، هیچ
 که نار که توو و به رده ست که توویه ک
 (شاردة و واردة) نه بوو وازم لی هیئابیئت
 ئیلا تو مارم ده کرد، ته نانه ت نه گه ر ته نها
 یه که په ره ییش ببوایه له کتیبیک یان له
 به شیک (جزء) ی ناسنامه نه زانراویشدا
 بوویئت .

وه کو بلی ی خوای کارپه ره که ت و
 گه وره به هه موو ئوانه ئاماده ی ده کردم
 بو قوناعی سی یه م و کۆتای ی .

که ئویش بریتی بوو له توپژینه وه ی
 ئه و کتیبانه توپژینه وه یه کی وورد و
 ده ره یانی ئه وه ی که تییدا یه له
 فه رموده کانی پیغه مبه ر ﷺ له گه ل
 سه ندو ریگا کانی (أسانیده و طرقة)، وه
 جگه له مه ش له سووده کانی تر .

من له کاتی قوناعی دوو مدا هه ندیک
 له و سوودانه م هه لده گرت وه که وا له خوړا
 ده مدؤزینه وه، جا نزیک نه بوویه وه له
 ته واو کردنیان تاوه کو کاری تی کردم و
 هه ستم کرد به پیویستی تی توپژینه وه یان

ماوه یه کی زور لی بی ئاگا بووم وه کو
 که سانی تری جگه له خو م، ئویش بریتی
 بوو له وه ی که وا له نیو (المکتبة
 الظاهرية) دا دوپر و گه وه ری هه لگی راوی
 زوری تییدا بوو له چه ندین (کتیب) و
 (نامیلکه) له زانسته به سووده
 جو راو جو ره کاند ا که وا باو با پیرانمان
 بو مانیان به جی هیشتوون (په حمه تی
 خوای گه وره یان لی بیئت)، وه له نیوایاندا
 چه ندین ده ستنووسی ده گمه نی تییدا یه
 که وا له نیو جگه له وییدا له کتیبخانه
 جیهانیه کاند ا نی یه، له و ده ستنووسانه ی
 که تاوه کو ئیستا چاپ نه کراون .

جا کاتیک ئه وه م بو روون بوویه وه و له
 نیو دلما جیگیر بوو سه رله نوئی بو جاری
 دوو ده دستم کرده وه به توپژینه وه
 (خویندنه وه و لیکۆلینه وه) ی هه موو
 ده ستنووسه کانی کتیبخانه که له
 یه که میه وه تا کۆتاییه که ی (من اولها
 إلى آخرها)، ئه وه ش له ژیر پۆشنایی
 ئه زموونی پیشووم که وا ئه وه ی تو مارم
 کرد بوو له نیوانیاندا له و کتیبخانه ییدا که
 هه لمبژارد بوون و به س، به لام ئه م
 جاره یان ده ستم دایه تو مار کردنی هه موو

ئاسان نى يه بۆ زۆربەى زانايان، به تايبەت لەم سەردەمەدا كەوا تىيدا قايىل بوون بە گەپانەو بە بۆ ھەندىك كورتكراو ھە زانستى فەرموودە (علم الحديث) دا، ۋە بۆ جگە لەوانەش لە چاپكراو ھە كان .

جا ئەم سامانە فەرموودە ييە گەورە يە كە بۆ من پاشەكەوت بوو دەستم نەدەكەوت ئەگەر خوا ئەم تويژىنەو يەى بۆم ئاسان نەكردايە بە مەبەستى گەپان بە دواى (پەرە وونبوو ھە) دا، جا سوپاس و ستايش بۆ ئەو خوايەى كە بە نىعمەتەكانى چاكەكارىەكان تەواو دەبن .

ۋە بەپاستى لە بەرھەمە پىرۆزەكانى: من لە كاتى ئەو گەپان و تويژىنەو يەدا ھەندىك كتيبي دانراو و بەش و نامىلكەى بەنرخم بۆ دەرکەوت كەوا پيشتر بوونيان لە نىو كتيبخانەكەدا نەزانراو بوو بە ئەصل يان بە تەواوى، ئەو ھەش بە ھۆى پويشتن و نەمانى پەرەى يەكەم و جگە لەو ھەش لييدا كەوا باو وايە بە ھۆى ئەو ھەو دەتوانریت ناسنامەى دانەر و دانراو ھە بناسریتەو، يان بە ھۆى كەمتەرخەمى نووسەرەكەو ھە لە نووسى ئەو ھەدا لەسەر ويئەكەى لای خۆى لەو

كتيب بە كتيب و بەش بە بەش (جزءاً جزءاً) .

لەبەر ئەو ھە قۆلم ھەكرد و سەرلەنوئى بۆ جارى سئىيەم دەستم كردهو ھە بە تويژىنەو ھە، بەلام ئەم جارەيان ھىچ لاپەرەيەكەم وازلى نەدەھينا ئيلا سەيرىم دەكرد، ۋە ھىچ پەرەيەكى كەنار كەتوو نەبوو ئيلا دەمخويندەو ھە، ۋە ئەو ھەى كە دەمدۆزىو ھە لە سوودە زانستىەكان و فەرموودە بەرپزەكانى پيغەمبەر ﷺ دەرمەھينان تىيدا، تاو ھەكو نزيكەى (٤٠) چل بەرگ (مُجَلَّد) م لە لا كۆبوويەو ھە، ھەر بەرگ (مُجَلَّد) يك نزيكەى (٤٠٠) چوارسەد پەرەى تىدا بوو، ۋە لە ھەر پەرەيەكدا يەك فەرموودەى تىدا بوو كە دەدرايە پال ھەموو ئەو سەرچاوانەى كە تىياندا دۆزىمبوونەو ھە لەگەل سەند و پيگاكانياندا (أسانيدە و طرفە) .

ۋە فەرموودەكانم تىيدا ريزكردبوو بە پىئى پيتەكانى فەرھەنگ (أ، ب، ت، ...)، ۋە لەم (بەرگ / مُجَلَّدات) انەو ھە ھەموو كتيبە دانراو و پىرۆزە زانستىەكانم تىردەكەم، بە جۆريك كەوا يارمەتيم دەدات لەسەر (تەحقيق) ى زانستيانە كە

به‌لام ئه‌و به‌ش (الأجزاء) و نامیلکانه‌ی (الکـرارایس) که‌وا بۆم ده‌رکه‌وتن و دۆزیانمنه‌وه و به‌هه‌ندیکیان هه‌ندیک کتیبی نه‌قوسان یان ناسنامه نه‌زانراوم پی‌ته‌واو کرد ئه‌وا سوپاس و ستایش بو‌خوا زۆر زۆرن، ئه‌مه هه‌ندیکیانه ده‌یانخه‌مه به‌رده‌ستت وه‌کو نمونه:

- ۱ — أحكام الانساء لابن الجوزي .
 - ۲ — الضعفاء للذهبي .
 - ۳ — مسند الشهاب للقضاعي .
 - ۴ — الصلاة لعبد الغني المقدسي .
 - ۵ — تاریخ أصبهان لابن مندة .
 - ۶ — الكلام على ختان النبي ﷺ لابن العديم .
 - ۷ — جزء نعل النبي ﷺ لابن الیمن ابن عساكر .
 - ۸ — المغازي لابن إسحاق .
 - ۹ — صحيح ابن حبان .
- به‌پاستی ئه‌م پی‌پسته به‌ره‌می هه‌ولئیکی تاکه‌که‌سی بوو، وه هانده‌رو پالنه‌ریکی خویی بوو له که‌سیکه‌وه که‌وا کارم‌ند نه‌بوو له و کتیبخانه‌یه‌دا، وه له لایه‌ن کتیبخانه‌که‌شه‌وه ئه‌و ئه‌رکه‌ی

کتیبه، یان له‌به‌ر جگه له‌وانه له هۆکاره‌کانی ترکه‌وا که‌سانی خاوه‌ن پی‌سپۆریتی له‌ بواری توپژینه‌وه‌ی ده‌ستنووسه‌کاندا ده‌یزانن، له‌به‌ر ئه‌وه شاراوه بووه له‌سه‌ر (بروکلمن) و جگه له‌ویش له‌ دانه‌رانی پی‌پست، که‌وا به‌هیچ شی‌وه‌یه‌که باسیان نه‌هاتوو له‌ نیو پی‌پسته‌کانیاندا، وه هیچی تیدا نی‌یه که‌وا لی‌ره‌دا هه‌ندیک له‌ کتیبه‌ گرنگه‌کان باس بکه‌م ئه‌وانه‌یان که‌وا ئیستا دینه‌وه یادم:

- ۱- المستخرج على الصحيحين للحافظ سليمان بن إبراهيم الصبهاني الملقب .
- ۲- مجمع البحرين في زوائد المعجمين للحافظ نور الدين الهيثمي .
- ۳- الحُفَظُ لأبي الفرج ابن الجوزي.
- ۴- الكلم الطيب لشيخ الإسلام ابن تيمية.
- ۵- إثبات صفة العلو لله تعالى لابن قدامة المقدسي .
- ۶- تحفة المحتاج إلى أدلة المنهاج لابن الملقن .
- ۷- السنن الكبرى للنسائي .
- ۸- فضائل مكة للجندي .

ئەوا داوام دەکرد لە کارمەندی تايبەت بەو کەوا بۆمی دابگریت و بیهیئیت بۆ لای میزە کە دواى ئەوێ کەوا لیستی ناوھەکان و ژمارەکان و واژووھەکانیانم پێشە کەشی دەکرد (....) .

ئەمە بوو چیرۆکی (پەرە و ونبووھە) کە بوو مایەى ئەوێ شێخ ئەلبانی بتوانیت:

١ - ھەموو کتیب و نامیلکە و پەرە کە لە کەراوھ دەستنووسەکانی کتیبخانەى (الظاہریة) سێ جار بخوینیتەوھ کەوا:

أ / ژمارەى بەرگەکانى (المجامیع) تییدا گەیشتبووھ (١٥٢) بەرگ (مَجَلَد) .

ب / ژمارەى دەستنووسەکانى نزیكەى (١٠٠٠٠) دە ھەزار (دەستنووس / مخطوط) بوون .

٢ - لە میانەى ئەو ھەموو گەپان و لیكۆلینەوھ و توێژینەوھ بەردەوامەدا نزیكەى (٤٠) چل بەرگ (مَجَلَد) فەرموودەى بە دەستی خوێ بنووسیتەوھ، کە ھەر بەرگیك نزیكەى (٤٠٠) چوارسەد پەرەى تییدا بووھ، وھ لە ھەر پەرەى کیشدا یەك فەرموودەى تییدا

نەخرا بووھ سەر و داواى ئەو کارەى لێنەکراوھ، وھ لەبەر ئەوێ کە لەبەردەستیدا نەبوون ئەوێ کە پێویست بوو لە ئاسانکارییەکان بۆ گەپانەوھ بۆ دەستنووسەکان و توێژینەوھ تیئاندا و گەپان بە دواى بەشە نەزانراوھکان تیئیدا، ھەر وھکو چۆن نەریت وایە کە لەبەردەستی کارمەندی نیو کتیبخانە کەدایە یان بۆ کەسیك کەوا لە لایەن بەرپۆھ بەرایەتییە کە یەوھ ئەو ئەرکەى خرابیتە سەر، بۆیە شتیکی سروشتی بوو کەوا ھەندیک ناپەرھەتیم تووش ببیت لە پێناوی ئەم توێژینەوھ یەدا .

جاری و بووھ چەندین پۆژم بەسەردا تێپەرپۆھ کەوا تیئاندا ناچابووم بۆ دانانی پەیزە و سەرکەوم بەسەریدا بۆ ئەوێ کە بتوانم دەستم بگات بەو کتیبانەى کەوا لەسەریەك دانرابوون بەسەر پەفە بەرزەکاندا، کەوا چەندین سەعات بەسەر پەیزەوھ وەستاوم بۆ توێژینەوھ تیئیدا ھەر لە شوینەکەى خویدا توێژینەوھ یەکی خیرا، وھ ئەگەر شتیكم لێی ھەلبژاردایەت بۆ توێژینەوھ تیئیدا توێژینەوھ یەکی پشکنین و ووردکاریانە

هه‌ندێك له دانايان وتویانه: (الکتابُ
خیرُ جلیس) واته: کتیب باشترین
هاومه جلیس و هاوپی‌یه .

هه‌روه‌ها وتراوه کتیب: (حاضرُ نفعه،
مأمونُ ضره، ینشطُ بنشاطکَ فینبسطُ إلیک،
ویمَلُّ بِمَلَائِکَ فینقبضُ عنک، إن أدنیتهُ دنا،
وإن أنایتتهُ نأی، لا یغیک شرًّا، ولا یفشی
علیک سرًّا، ولا ینمُّ علیک، ولا یسعی
بنمیمه إلیک)^(٢).

واته: کتیب سووده‌کانی ده‌ستبه‌جی و
ئاماده‌یه، بی‌وهی و بی‌زیانه، گۆرج
ده‌بیته‌وه به گۆرج بوونه‌وهی تۆ بۆیه
خۆیت بۆ ده‌کاته‌وه، وه بیزار ده‌بیته‌وه
بیزار بوونی تۆ بۆیه خۆیت لی‌ده‌گریته‌وه
و داده‌خریته‌وه، ئە‌گه‌ر نزیک‌ی بکه‌یت‌وه لیته
نزیک‌ی ده‌بیته‌وه، وه ئە‌گه‌ر دور‌ی
خه‌یت‌وه ئە‌ویش لیته‌وه دور‌ی ده‌که‌ویته‌وه،
خرابه‌ی بۆت ناویته‌وه، نه‌ینی‌یه‌کانته‌وه ئاشکرا
ناکاته‌وه، هه‌وال و قسه‌ته‌وه ناگه‌یه‌نیته‌وه به
که‌سانی تر، وه هی ئە‌وانیشت بۆ ناهینیت
به مه‌به‌ستی تیکدان و ئاشووب گێران .

بووه له‌گه‌ڵ سه‌ند و رێگا‌کانیاندا (أسانیده
و‌طرقه) .

وه ئە‌گه‌ر تۆ رابمینی‌یه‌وه له‌م چیرۆکه‌دا
ئه‌وا زۆر شتمان بۆ ده‌رده‌که‌ویته‌وه، له‌وانه:
١ - به‌پاستی ئە‌مه‌ ماندوونه‌ناسی و
هه‌ول و تیکۆشان و لی‌بران و هیممه‌ته‌وه
به‌رزى ئە‌وه‌وه زانا پایه‌به‌رزمان بۆ
ده‌رده‌خاته‌وه که بووه به‌فه‌رموده‌ناسی
سه‌رده‌می خۆی، بۆیه به‌شانازی‌یه‌وه
ده‌لیم:

أولئك آباي فجنني بملهم ...

إذا جمعنا يا (جُهلاء) الجوامع .

٢ - بايه‌خ دان به‌ زۆر خۆینده‌وهی
کتیب و توێژینه‌وه کردن تییدا .

٣ - نووسینه‌وهی ئە‌وه‌ سووده
زانستیانه‌ی که له‌ میانه‌ی خۆینده‌وه و
توێژینه‌وه‌دا به‌ر چاوت ده‌که‌ون .

جا بۆ زیاتر روون کردنه‌وهی خالی
یه‌که‌م و دووهم هه‌ندێك زانیاری ده‌خه‌مه
به‌ر ده‌ستی خۆینه‌ر به‌ هیوای سوود
لی‌وه‌رگرتن:

* خۆینده‌وهی کتیب:

(٢) تقييد العلم للخطيب البغدادي لاپه‌ره: (١٥٧) .

وه (الخطيب البغدادي) فهرموويه تي: (ومع ما في الكتب من المنافع العميمة، والمفاخر العظيمة، فهي: أكرم مال، وأنفس جمال، والكتاب آمن جليس، وأسرر أنيس، وأسلم نديم، وأفصح كلیم) (٣).

واته: كتيب له گه لّ ته وه شدا كه چه ندين سوودي گشتي و شانازي گه وره ي تيدياه بريتي يه له: به پيژترين مال و سامان، به نرخ ترين جواني، وه كتيب بي زيان ترين هاومه جليسه، نهيني پاريزترين (يان دلخوشكارترين) هاوري يه، بيوه ي ترين هاوده مه، پاراوترين قسه كه ره .

(قيل لرجل: من يؤنسك؟ فضرِب علي كتبه وقال: هذه، فقيل: من الناس؟ فقال: الذين فيها) (٤).

واته: وتراوه به پياويك: كي دلخوش و دلنه واييت دهكات؟ ته ويش داي به سه ر كتيب ه كانيدا و وتي: ته مانه، وترا: له خه لكي؟ وتي: ته وانه ي كه تييدان .

وه (شفيق بن إبراهيم البلخي) فهرموويه تي: (قلنا لابن المبارك: إذا

(٣) تقييد العلم للخطيب البغدادي لاپه ره: (١٥٨) .

(٤) تقييد العلم للخطيب البغدادي لاپه ره: (١٦٤) .

صليت معنا لِمَ لا تجلس معنا؟ قال: أذهب فأجلس مع التابعين والصحابة، قلنا: فأين التابعون والصحابة؟ قال: أذهب أنظر في علمي فأدرك آثارهم وأعمالهم، ما أصنع معكم؟! أنتم تجلسون تغتابون الناس، فإذا كان سنة مائتين فالبعد من كثير من الناس أقرب إلى الله تعالى، فر من الناس كفرارك من الأسد، وتمسك بدينك، يسلم لك لحمك ودمك) (٥).

واته: وتمان به (عبد الله بن المبارك [١١٨ — ١٨١ك]): بوجي كاتيک نويزت ته واو كرد له گه لماندا دانانيشيت؟

ته ويش فهرمووي: ده پوم له گه ل شوينكه وتوان و هاوه لاني پيغه مبه ردا ﷺ داده نيشم، وتمان: ته ي شوينكه وتوان و هاوه لاني پيغه مبه ر ﷺ له كوئين؟

فهرمووي: ده پوم سه يري زانسته كه م ده كه م و ده گم به شوينه وار و كرده وه كانيان، چي بكم له گه ل ئيوه دا؟!

ئيوه داده نيشن غه يبه تي خه لكي ده كه ن، جا خو ته گه ر بگاته سالي (٢٠٠) دووسه د ته وا دوور كه وتنه وه له زورينه ي

(٥) تقييد العلم للخطيب البغدادي لاپه ره: (١٦٤) .

واته: زانست به‌ند بکه‌ن به
نووسینه‌وه.

وه و تراوه:

العلم صَيْدٌ وَالْكِتَابَةُ قَيْدُهُ
قَيْدٌ صِيودُكَ بِالْحِجَالِ الْموثَقَةُ

واته: زانست نیچیره‌و به‌ستننه‌وه‌شی به
نووسینه‌وه‌یه‌تی .. نیچیره‌کانت به
په‌تی قایم به‌ند بکه و بیانبه‌سهره‌وه (بو
ئه‌وه‌ی له ده‌ستت دهرنه‌چن) .

جا ئه‌گه‌ر شیخ ئه‌لبانی هاومه‌جلیس و
هاورپیه‌تی ئه‌و هه‌موو کتیبه‌ی نه‌کردبایه
و ئه‌و هه‌موو زانسته به‌سووده‌ی
نه‌نووسیبایه‌ته‌وه ئه‌وا بی‌گومان نه‌ده‌بوو
به‌و زانایه‌ی که به‌نوئیکه‌ره‌وه و
فه‌رمووده‌ناسی سه‌رده‌می خوئی
بناسرپته‌وه .

په‌حمه‌تی خوا له شیخی ئه‌لبانی بی‌ت
و گوپی پر نور بی‌ت .

وصلی الله علی نبینا محمد وعلی آله
وصحبه وسلم.

خه‌لکی نزیك تترت ده‌کاته‌وه له خوای
گه‌وره، را بکه له ده‌ست خه‌لکی وه‌کو
چوئن را ده‌که‌یت له ده‌ست شیر، وه
په‌یوه‌ست ببه به‌دینه‌که‌ته‌وه و ده‌ستی
پیوه بگه‌ر ئه‌وا گوشت و خوینه‌که‌ت
بیوه‌ی ده‌بی‌ت .

وه (مُحَرَّرٌ بِنِ جَبْرِ الْمُرُوذِيِّ)
فه‌رموویه‌تی: (قيل لابن المبارك: يا أبا عبد
الرحمن لو خرجتَ فجلستَ مع أصحابك،
قال: إني إذا كنتُ في المنزلِ جالستُ
أصحابَ مُحَمَّدٍ ﷺ - يعني النظر في
الكتب -) (٦).

واته: و ترا به (عبد الله بن المبارك):
ئه‌ی باوکی عبد الرحمن بو دهرناچیت
له‌گه‌ل هاورپیکانتدا دابنیشیت، ئه‌ویش
فه‌رمووی: من ئه‌گه‌ر له مالدایم ئه‌وا
له‌گه‌ل هاوه‌لانی (مُحَمَّدٌ) دا ﷺ
داده‌نیشم، واته: سه‌یری کتیب ده‌که‌م .

* نووسینه‌وه و به‌ند کردنی زانستی

به سوود:

پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی:
(قَيِّدُوا الْعِلْمَ بِالْكِتَابِ) (٧) .

(٦) تقييد العلم للخطيب البغدادي لاپه‌ره: (١٦٣) .

(٧) سلسلة الأحاديث الصحيحة رقم: (٢٠٢٦) .